

LUMO

1

10. Kristinusko Rooman valtakunnassa

- Suvaittu n. 30–112
 - juutalainen lahkko
- Vainottu 112–311
 - vainot aluksi lyhytaikaisia ja paikallisia
 - **Trajanuksen periaate** vuonna 112
 - valtakunnalliset **vainot** 250–311

Kristittyjen vainot

- Syitä:
 - keisarinpalvonnasta kieltäytyminen
 - julistus Jumalan valtakunnasta – poliittinen uhka?
- Menettelytapoja:
 - viroista erottaminen
 - kokoontumisen kieltäminen
 - omaisuuden takavarikoiminen
 - johtajien surmaaminen

Hyväksytystä uskonnosta valtioneuskonnoksi

- Hyväksytty 311 –
 - **konstantinolainen käänne:** kristityille uskonnonvapaus
 - **valtioneuskonto 380**
 - Muiden uskontojen harjoittaminen kiellettiin ja kristinuskosta **ainoa sallittu uskonto v. 392.**

Kirkon sisäinen kehittyminen

- Alkuseurakunnassa keskeistä oli yhteinen ateriointi.
 - Tämä oli nykyisen **ehtoollisen** varhainen muoto.
- **Kaste** liitti seurakuntaan.
- **Kirkkovuosi** vakiintui vähitellen.
 - Varhaisimpia juhlia olivat **pääsiäinen** ja **joulu**.
- Kirkon virat alkoivat kehittyä.
 - **piispat, presbyteerit ja diakonit**
- Vähitellen seurakunnista muodostettiin **hiippakuntia**.
 - Vaikutusvaltaisimpia olivat Jerusalemin, Antiokian, Aleksandrian, Rooman ja Konstantinopolin hiippakunnat.

Kristillinen oppi muotoillaan

- Tärkeimmät opit tiivistettiin **uskontunnustuksiksi** 300–700-luvulla.
- **Kolminaisuusoppi:** Jumala on yksi, mutta hän toimii kolmena eri persoonana.
 - Jumala: isä ja kaiken luoja
 - Jeesus: Jumalan poika, pelastaja ja syntien sovittaja
 - Pyhä Henki: rohkaisee, luo uskoa ja opettaa ihmisiä

